

Performance of Mitzvot by Non Jews Rabbi Hanan Schlesinger

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט הלכה א

על ששה דברים נצטווה אדם הראשון: על ע"ז, ועל ברכת השם, ועל שפיכות דמים, ועל גילוי עריות, ועל הגזל, ועל הדינים, אע"פ שכולן הן קבלה בידינו ממשה רבינו, והדעת נוטה להן, מכלל דברי תורה יראה שעל אלו נצטווה, הוסיף לנה אבר מן החי שנאמר אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו, נמצאו שבע מצות .

Rambam, Mishne Torah, Laws of Kings, chapter 9, law 1

Adam was commanded concerning six commandments: idolatry, blasphemy, bloodshed, sexual licentiousness, theft and civil law. Although all of these are known to us by a tradition that traces back to Moshe Rabanu, as well as being a matter of reason, on the basis of an inference from the Torah it appears that concerning these he was commanded. Noah received the additional prohibition of eating the flesh of a living animal, as it says, "However, flesh of a living animal, while with its blood, do not eat". All told, that now makes seven.

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט הלכה י

משה רבינו לא הנחיל התורה והמצוות אלא לישראל, שנאמר מורשה קהלת יעקב, ולכל הרוצה להתגייר משאר האומות, שנאמר ככם כגר, אבל מי שלא רצה אין כופין אותו לקבל תורה ומצוות, וכן צוה משה רבינו מפי הגבורה לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח, וכל מי שלא יקבל יהרג, והמקבל אותם הוא הנקרא גר תושב בכל מקום וצריך לקבל עליו בפני שלשה חברים...

Maimonides' Mishne Torah, Laws of Kings, chapter 8 law 10

Moshe Rabanu bequeathed the Torah and the mitzvot only to the Jewish People, as it says, "An inheritance for the congregation of Jacob", and well as to anyone of the other nations who would desire to convert, as it says, "the convert will be just like you". However, whoever does not wish to convert is not to be compelled to accept Torah and mitzvot. Moshe Rabbanu, on the basis of God's word, did command to compel all human beings to accept the mitzvot that Bnei Noah were commanded to uphold, and anyone who will not accept them is to be executed. He who accepts them is always called a resident alien. He must accept them in the present of a panel of three judges...

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט הלכה יא

כל המקבל שבע מצוות ונזהר לעשותן הרי זה מחסידי אומות העולם, ויש לו חלק לעולם הבא, והוא שיקבל אותן ויעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה והודיענו על ידי משה רבינו שבני נח מקודם נצטוו בהן, אבל אם עשאן מפני הכרע הדעת אין זה גר תושב ואינו מחסידי אומות העולם אלא מחכיהם.

Rambam, Mishne Torah, Laws of Kings, chapter 8, law 11

One who accepts the seven commandments and is careful to uphold them is one of the hasiday umot ha'olam / the pious of the nations of the world, and he has a portion in the world to come.

That is, if he accepts them and performs them because they were commanded by God in the Torah, and through Moshe He informed us that Bnei Noach had previously been commanded concerning them. However, if he performed them by virtue of reason, he is not classified as a resident alien and neither is he one of the hasiday umot ha'olam / the pious of the nations of the world, but rather he is one of their wise men.

Deuteronomy 27:8 – “You should inscribe on the stones all the words of this Torah, clearly explained”

Deuteronomy 1:5 – “Across the Jordan, in the Land of Moav, Moses began to explain this Torah, saying”

תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד ב

אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב +תהלים סח+ ה' יתן אמר המבשרות צבא רב – כל דיבור ודיבור שיצא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות. תני דבי רבי ישמעאל: +ירמיהו כג+ וכפטיש יפצץ סלע מה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות – אף כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נחלק לשבעים לשונות.

Babylonian Talmud, Tractate Shabat, page 88b

Rebbi Yohanan said: What is meant by the verse, The Lord giveth the word: They that publish the tidings are a great host? — Every single word that went forth from the Omnipotent was split up into seventy languages. The School of Rebbi Yishmael taught: And like a hammer that breaketh the rock in pieces., just as a hammer is divided into many sparks, so every single word that went forth from the Holy One, blessed be He, split up into seventy languages.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת דברים סימן ב

... בסוף ארבעים שנה שיצאו ישראל ממצרים התחיל מפרש התורה בשבעים לשון, באר את התורה הזאת ...

Midrash Tanhuma, Parshat Devarim, siman 2

... At the end of forty years since Bnei Yisrael left Egypt, he (Moshe) began to expound the Torah in seventy languages (as it says): “to explain this Torah ...”.

משנה מסכת סוטה פרק ז משנה ה

... ואלו ואלו עונין אמן עד שגומרין ברכות וקללות ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבה וסדוהו בסיד וכתבו עליו את כל דברי התורה בשבעים לשון שנאמר (שם) באר היטב

Tractate Sota, Chapter 7, Mishna 5

... and both these and those responded Amen, until they completed the Blessings and the Curses. Afterwards, they brought the stones and built the altar and plastered it with plaster, and wrote

upon it all the words of the Torah in seventy languages, as it is said (*Devarim 27:8*): “clearly explained.”

תלמוד ירושלמי מסכת סוטה פרק ז דף כא טור ד/ה"ה

... בכל יום ויום אומות העולם משלחין נוטריהן ומשיאין את התורה שהיתה כתובה בשבעים לשון ... נטלו איפופסין שלהן מיתה ...

Talmud of the Land of Israel, Tractate Sota, chapter 7, page 21, column 4, halacha 5

... Every day the nations of the world would send their notaries and they would copy the Torah that was written in seventy languages And they became culpable of death.

תוספתא מסכת סוטה (ליברמן) פרק ח

... היאך למדו אותן אומות העולם את התורה ... שנתן המקום בלב כל אומה ומלכות ושלחו נוטרים שלהם והשיאו את הכתב מגבי אבנים בשבעים לשון באותה שעה נתחתם גזר דינם של אומות העולם לבאר שחת

Tosephta, Tractate Sota, chapter 8

... How did those nations learn the Torah ... God put into the hearts of each and every nation and kingdom such that they sent their notaries and they copied the writing from the stones which was in seventy languages. At that very hour was sealed the verdict of the nations of the world for everlasting perdition.

מכילתא לדברים (קטע שפורסם על ידי שכטר, מובא בתוספתא כפשוטה, סוטה עמוד 700)

... רבי ישמעאל אומר בשבעים לשון כתבו וכו'. רבי שמעון בן יוחאי אומר לא כתבו עליה אלא את משנה תורת משה שנאמר ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה וגו' (יהושע ח:לב). רבי יוסה בן יוסי אומר משום רבי אלעזר בן שמעון לא כתבו עליהן אלא מה שאומות רוצין כגון כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת עליה לשלום אם שלום תענך וגו' (דברים כ"י), כי תצור על עיר ימים רבים וגו' (שם כ: יט) ...

Melchita on the Book of Devarim (fragment from the Cairo Geniza)

... Rabbi Yishmael says in seventy languages they wrote etc. Rabbi Shimon ben Yochai says they did not write on it anything but the Repetition of the Torah of Moses [the Book of Deuteronomy], as it says “He wrote there on the stones the Repetition of the Torah of Moses” (Joshua 8:32). Rabbi Yosa ben Yossi says in the name of Rabbi Elazar ben Shimon they did not write on them anything but that which the nations want, for example “When you come upon a city to make war against it, you should offer it terms of peace. If it accepts the offer of peace etc” (Deuteronomy 20:10), “When you lay siege to a city for many days etc” (Deuteronomy 20:19).

ספרא, אחרי מות, פרק יג (ויקרא יח:ה)

(יב) אשר יעשה אותם היה רבי ירמיה אומר מנין אפילו נכרי ועושה את התורה הרי הוא ככהן גדול תלמוד לומר אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. וכן הוא אומר וזאת תורת הכהנים והלויים וישראל לא נאמר כאן אלא וזאת תורת האדם ה' אלהים. וכן הוא אומר פתחו שערים ויבאו כהנים ולויים וישראלים לא נאמר אלא ויבאו גוי צדיק שומר אמונים. וכן הוא אומר זה השער לה' כהנים לויים וישראלים לא נאמר אלא צדיקים יבאו בו. וכן הוא אומר רננו כהנים לויים ישראלים לא נאמר כאן אלא רננו צדיקים בה'. וכן הוא אומר הטיבה ה' לכהנים ללויים לישראלים לא נאמר כאן אלא הטיבה ה' לטובים הא אפילו גוי ועושה את התורה הרי הוא ככהן גדול:

Sifra, Acharay Mot, chapter 13 (Leviticus 18:5)

“[You shall therefore observe My edicts and laws] which, if a man do them [he shall live by them]” (Leviticus 18:5). Rebbi Yirmiyah says: From where do we know that even a non-Jew who observes the Torah is like a High Priest? The verse teaches, “which, if a man do them, he shall live by them”.

Similarly, it does not say, “And this is the Torah . . . of Priests, Levites and Israelites’ but rather it says, “And this is the Torah of man, O Lord God” (Sam II, 7:19).

Similarly it does not say, “Open up ye gates . . . that Priests, Levites, and Israelites may enter’ but rather it states, “that the righteous nation (goy) who keeps the faith may enter” (Isaiah 26:2).

Similarly, it does not say, “This is the gate of God . . . and let the Priests, Levites, and Israelites enter therein’ but rather it states, “and let the righteous enter therein” (Ps. 118:20).

Similarly, it does not say, “Rejoice . . . Priests, Levites, and Israelites’ but rather it states, “Rejoice the righteous in God.” (Ps. 33:1).

Similarly, it does not say, “God does good . . .” ‘to the Priests, Levites, and Israelites’ but rather it states, “God does good to those who are good.” (Ps. 125:4).

From this we learn that even a non-Jew who observes the Torah, behold he is like a High Priest.

תלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, דף נט עמוד א

ואמר רבי יוחנן עובד כוכבים שעוסק בתורה חייב מיתה שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה לנו מורשה ולא להם וליחשבה גבי שבע מצות מאן דאמר מורשה מיגזל קא גזיל לה מאן דאמר מאורסה דינו כנערה המאורסה דבסקילה מיתבי היה רבי מאיר אומר מניין שאפילו עובד כוכבים ועוסק בתורה שהוא ככהן גדול שנאמר אשר יעשה אותם האדם וחי בהם כהנים לויים וישראלים לא נאמר אלא האדם הא למדת שאפילו עובד כוכבים ועוסק בתורה הרי הוא ככהן גדול התם בשבע מצות דידהו:

Babylonian Talmud, Tractate Sanhedrin, page 59a

Rebbi Yochanan said: A idolater who studies the Torah deserves death, for it is written, “Moses commanded us a law for an morasha / inheritance”; it is our inheritance, not theirs. Then why is this not included in the Noahide laws? — On the reading morasha / an inheritance he steals it; on the reading me'orasah / betrothed, he is guilty as one who violates a betrothed maiden, who is stoned. An objection is raised: Rebbi Meir used to say. Whence do we know that even an idolater who studies the Torah is as a High Priest? From the verse, “[You shall therefore observe my edicts and laws] which, if a man do, he shall live by them” (Leviticus 18:5). Priests, Levites, and Israelites are not mentioned, but men: hence thou mayest learn that even an idolater who studies the Torah is as a High Priest! — That refers to their own seven laws.

תלמוד בבלי, מסכת יבמות, דף מז עמוד ב'

דתניא וינפש בן אמתך ... והגר זה גר תושב אתה אומר זה גר תושב או אינו אלא גר צדק כשהוא אומר וגרך אשר בשעריך הרי גר צדק אמור הא מה אני מקיים והגר זה גר תושב.

פירוש רש"י על הסוגיה הנ"ל

'גר תושב' - שקבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים ואוכל נבלות והזהירו הכתוב על השבת דמחלל את השבת כעובד עבודת כוכבים

Babylonian Talmud, Tractate Yevamot, page 48b

It has been taught: “[Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest] and that may be refreshed the son of thy handmaid [and the sojourner]” (Exodus 23:12): ... ‘And the sojourner’ - It refers to a resident alien. Perhaps it is not so, but rather it refers to a convert? Since it was stated: “[The seventh day is a Shabat of the Lord your God, you shall not do any work – you, your son, or your daughter, your male or female servant, your ox or your ass, or any of your cattle] or the sojourner in your settlements” (Deuteronomy 5:14) the convert has already been mentioned; to what then is one to apply the words ‘the sojourner’? To the resident alien.

Rashi's Commentary on the above passage

‘resident alien’ – [This is a gentile] who has accepted upon himself not to worship idols [and the other six Noahide laws] but who eats unkosher meat [and is not restricted by any of the other 613 mitzvot]: The Torah has obligated him to keep the shabat, for he who violates the shabat is considered like one who worships idols.

תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ט עמוד א

ת"ר: גר תושב מותר לעשות מלאכה בשבת לעצמו כישראל בחולו של מועד; ר"ע אומר: כישראל ב"ט; ר' יוסי אומר: גר תושב עושה בשבת לעצמו כישראל בחול; רש"א: אחד גר תושב ואחד עבד ואמה התושבים, עושין מלאכה בשבת לעצמן כישראל בחול.

Babylonian Talmud, Tractate Kritot, page 9a

It has been taught: A resident alien may do work for himself on the Sabbath in the same measure as an Israelite may do on the intermediate days of the festivals. Rabbi Akiva says as an Israelite on the festival. Rabbi Yose says: A resident alien may do work for himself on the Sabbath in the same measure as an Israelite on week-days. Rabbi Shimon says: Both a resident alien and a male or female resident servant may do work for themselves in the same measure as an Israelite may do on week-days.

תלמוד בבלי, מסכת שבת דף נח עמוד ב'

ואמר ריש לקיש עובד כוכבים ששבת חייב מיתה שנאמר ויום ולילה לא ישבותו ואמר מר אזהרה שלהן זו היא מיתתן אמר רבינא אפילו שני בשבת .

Babylonian Talmud, Tractate Shabat, page 58b

Resh Lakish said: An idolater who keeps shabat is culpable for the death penalty, as it says “day and night will not cease” (Genesis 8:22). And the master said: Their prohibitions all carry the death penalty. Ravina said: Even Monday.

תלמוד בבלי, מסכת מנחות דף מג עמוד א'

אמרו אין אדם רשאי למכור טלית מצוייצת לעובד כוכבים עד שיתיר ציציותיה מאי טעמא הכא תרגימו משום זונה רב יהודה אמר שמא יתלוה עמו בדרך ויהרגנו.

פירוש רש"י על הסוגיה הנ"ל

משום זונה - דלמא הויא ליה זונה ישראלית וסבורה ישראל הוא ותבעל ליה ועברין משום לא תתחתן במ (דברים ז) ל"א משום זונה עובדת כוכבים דלמא יהיב לה ההוא עובד כוכבים באתננה ואמרה כי ישראל נתנה לי ואתי למחשדיה: שמא יתלוה - ישראל עם העובד כוכבים זה וסבור ישראל הוא דהא יש לו ציצית ויהרגנו:

Babylonian Talmud, Tractate Menachot page 43a

They taught, A man may not sell a garment furnished with tzitzit to an idolater unless he removed the tzitzit. What is the reason for this? — Here it was explained, on account of a harlot. Rav Yehudah said, It is to be feared that one might join him on the road and he might kill him.

Rashi's Commentary on the above passage

“on account of a harlot” – lest a Jewish prostitute mistake him for a Jew and agree to consort with him, and she would thereby be transgressing the prohibition of “Do not intermarry with them” (Deuteronomy 7). Another approach: because of an idolatrous prostitute, lest the idolater give her the garment as her payment; she may claim that a Jew gave it to her for payment, and it may cause suspicion.

“It is to be feared that one might join” – a Jew might join with the idolater, thinking that he is a Jew since he has tzitzit, and the latter might kill him.

רמב"ם הלכות מלכים פרק י, הלכה ט

גוי שעסק בתורה חייב מיתה, לא יעסוק אלא בשבע מצות שלהן בלבד, וכן עכו"ם ששבת אפילו ביום מימות החול, אם עשאהו לעצמו כמו שבת חייב מיתה, ואין צריך לומר אם עשה מועד לעצמו, כללו של דבר אין מניחין אותן לחדש דת ולעשות מצות לעצמן מדעתן, אלא או יהיה גר צדק ויקבל כל המצות, או יעמוד בתורתו ולא יוסיף ולא יגרע, ואם עסק בתורה, או שבת, או חדש דבר, מכין אותו ועונשין אותו, ומודיעין אותו שהוא חייב מיתה על זה אבל אינו נהרג.

Rambam's Mishne Torah, Laws of Kings, chapter 10, halacha 9

A gentile who studied Torah is culpable of death, rather he should study only their seven mitzvot. Similarly, a gentile who rested shabat rest even on one of the weekdays, if he himself innovated it to be like Shabat he is culpable of death. And there is no need to say that the same is true if he innovated a holiday for himself. The principle is that we do not permit them to

themselves create a new religion and to innovate mitzvot for themselves of their own invention. Rather, either he should convert and observe all the mitzvot or should limit himself to his own Torah without adding or subtracting. If he studied Torah or rested shabbat rest, or created anything new, we flog him and penalize him, and make it known to him that he is culpable of death for this. But he is not to be executed.

הלכה י

בן נח שרצה לעשות מצוה משאר מצות התורה כדי לקבל שכר, אין מונעין אותו לעשותה כהלכתה, ואם הביא עולה מקבלין ממנו, נתן צדקה מקבלין ממנו, ויראה לי שנותנין אותה לעניי ישראל, הואיל והוא ניזון מישראל ומצוה עליהם להחיותו, אבל העכו"ם שנתן צדקה מקבלין ממנו ונותנין אותה לעניי עכו"ם.

Rambam's Mishne Torah, Laws of Kings, chapter 10, halacha 10

A Ben Noah who wished to do a mitzvah of any of the other mitzvot of the Torah in order to receive reward, we do not hinder him from doing so in the proper fashion: If he brought a burnt offering we accept it and if he gave tzedakah we accept it, and it appears to me we give it to the Jewish poor, since he is eligible to be supported by Jews, and it is a mitzvah to support him. However, concerning an idolater who gave tzedakah we accept it from him and we rather give it to poor idolaters.

שו"ת הרמב"ם סימן קמח

Responsa of the Rambam, siman 148

מותר לישראל למול לגוי אם רוצה הגוי לכרות הערלה ולהסירה, לפי שכל מצוה שהגוי עושה בותנין לו עליה שכר, אבל אינו כמי שהוא מצוה ועושה, וכלבד שיעשנה כשהוא מודה בנבואת משה רבינו, המצוה זאת מפי אלהים יתעלה, ומאמין בזה, ולא שיעשנה (לסבה) אחרת...

It is permitted for a Jew to circumcise a non-Jew if the non-Jew wants to remove the foreskin, because any *mitzvah* that a non-Jew performs, he is given reward, however he is not like one who is commanded and performs. All of this is only if he performs the *mitzvah* in a context where he accepts the prophecy of Moshe our Teacher, who has received this command from God, and he believes this, and is not performing due to other motivations. . . .¹¹

משנה תורה לרמב"ם, הלכות מילה, פרק ג, הלכה ז

עכו"ם שצריך לחתך ערלתו מפני מכה או מפני שחין שנולד בו היה אסור לישראל לחתוך לו אותה שהעכו"ם אין מעלים אותם מידי מיתה ולא מורידין אותן אליה אע"פ שנעשית מצוה ברפואה זו שהרי לא נתכוון למצוה לפיכך אם נתכוון העכו"ם למילה מותר לישראל למול אותו:

Rambam's Mishne Torah, Laws of Circumcision, chapter 3, halacha 7

An idolater who needs to remove his foreskin because of an injury or a growth that has developed, it would be forbidden for a Jew to remove it since the law is that we are forbidden

from saving their lives (while we don't out and out kill them), even though a mitzvah is done through this medical procedure, because the idolater does not intend to have a mitzvah done. Therefore, if an idolater does intend to do the mitzvah of circumcision, it is permitted for a Jew to circumcise him.

שו"ת הרמב"ם סימן קמט

השאלה הל"א שאלה מאמר ר' יוחנן גוי שעסק בתורה חייב מיתה, האם זה הלכה והחייב כל בר ישראל להמנע (מללמדו) דבר מן המצות חוץ משבע מצות או להעמידו עליהן, אם לאו?

התשובה היא הלכה בלא ספק... ומותר ללמד המצות לנוצרים ולמשכסם אל דתנו, ואינו מותר דבר מזה לישמעאלים, לפי מה שידוע לכם על אמונתם, שתורה זו אינה מן השמים, וכאשר ילמדום דבר מן כתוביה (וימצאוהו) מתנגד למה שבדור הם מלבם לפי ערכוב הסיפורים ובלבול העניינים אשר באו להם, (הרי) לא תהיה זו ראייה אצלם, שטעות בידיהם, אלא יפרשוה לפי הקדמותיהם המופסדות ויוכלו להשיב עלינו בזה בטענתם ויטעו כל גר וישראל, שאין לו דעת, ויהיה זה מכשול לישראל האסורין ביניהם בעונותם. אבל הערלים מאמינים בנוסח התורה שלא נשתנה, ורק מגלים בה פנים בפרושם המופסד ומפרשים זאת בפירושים, שהם ידועים בהם, ואם יעמידום על הפרוש הנכון, אפשר שיחזרו למוטב, ואפילו לא יחזרו, כשרוצים שיחזרו, לא יבוא לנו מזה מכשול ולא ימצאו בכתוביהם דבר שונה מכתובינו.

Responsa of the Rambam, number 149

Question thirty one: An inquiry concerning the statement of Rabbi Yohanan that a gentile that studies Torah is culpable of death: Is this the halacha, such that all Jews are obligated to refrain from teaching him anything about the mitzvot except for the Seven Noahide commandants, or not?

The answer is that without a doubt this is the halacha ... But it is permitted to teach the mitzvot to Christians and to persuade them to adopt our religion, but none of this is permitted concerning the Muslims, because of what is well known to you concerning their religion, that they believe that our Torah is not Divine... but the uncircumcised believe that the text of the Torah is immutable, rather the interpretation of it that they interpret according to their false interpretations is wrong, and if we will teach them the correct interpretation it is possible that they will correct their ways. And even if they don't, they will in the future. In any case this will not cause us any harm ...

משנה תורה לרמב"ם, הלכות מעשה הקרבנות, פרק יט, הלכה טז

הנכרים מותרין להקריב עולות לשם ... ומותר להורות להם וללמדם היאך יקריבו לשם האל ברוך הוא.

Rambam's Mishne Torah, Laws of Offering the Sacrifices, chapter 90, halacha 16

Non Jews are permitted to sacrifice burnt offering to God ... and it is permitted to instruct and teach them how to sacrifice in the name of the Lord, blessed be He.

חתם סופר מסכת חולין דף לג עמוד א

ועיין רמב"ם פ' יוד ממלכים ה' ט' וה' יוד שנראה שמחלק בין עכו"ם לבן נח שאותו קיבל עליו שלא לעע"ז וזה מותר לשבות ולקיים המצוות שירצה ומזה מקבלים קרבנות ומלמדים לו תורה ומקבלים ממנו צדקה והשתא לק"מ מגוי ששבת מי איכא מידי דהרי גם גוי אם אינו עע"ז מותר לשבות. ומיושב ק' ש"ס ולחשבי' בהדי ז' מצות ונ"ל רמב"ם סמוך אש"ס נדרים ל"א ע"א עושים ואינם מצווים משמע גם אינם אסורים והלכה כסתם דנדרים דהוא בתרא טפי מסתם ש"ס דשאר מוסכתות שהוא חיבור מאוחר:

Hatam Sofer, Tractate Hulin, page 33a

See the Rambam in chapter 10 of the Laws of Kings, halacha 9 and 10, where it seems that he differentiates between an idolater and a Ben Noah, the latter being someone who accepted upon himself not to worship idols. He is permitted to observe shabat and to kept the commandments that he wishes to, and we accept his sacrifices [in the Temple] and we teach him Torah and we accept from him charity ...

Rav Yoel Schwartz, Halakha for Noahides <http://www.torah4noahides.i8.com/custom2.html>

A Noahide should not observe the Shabbat in the manner that a Jew does. A Noachide should not give occasion for a Jew to break the Shabbat.

There are those who say that every Ger Toshav (a non-Jew living in Eretz Yisrael in the time of the Jewish Temple, who has formally accepted the obligation to observe the Noahide laws in front of a Jewish court) has to uphold and keep the Sabbath. (Rashi, Kritot 9, Yevamot 48) There is room to suggest that the Noahides, even nowadays, by accepting to fulfill the seven commandments, are in the same category as a Ger Toshav and should, according to Rashi, be required or at least allowed to keep the Shabbat.

רדב"ז הלכות מלכים פרק י הלכה י

"בן נח שרצה לעשות מצוה וכו'": ואם רצה לעשות באומרו שנצטוו עליה אין מניחין אותו לעשותה אלא אם עשה כדי לקבל עליה שכר כמי שאינו מצווה ועושה וכן דקדק רבינו וכתב כדי לקבל שכר. ומכל מקום במצות שצריכין קדושה וטהרה כגון תפילין ס"ת ומזוזה אני חוכך להחמיר שלא יניחו אותם לעשותן:

Rebbi David ben Zimra, Commentary on Hilchot Melachim, chapter 10, halacha 10

A Ben Noach who wished to do a mitzvah etc'': But if he wished to do a mitzvah thinking that he is commanded to do so, we do not allow him to do it. Rather, if he would do it in order to receive reward as one who is not commanded but nevertheless does – so intended our rabbi [the Rambam] in his writing "in order to receive reward".

Now as far as mitzvot that require holiness and purity like Tefillin and Sefer Torah and Mezuzah, I would tend to be stringent so as not to allow them to do them.

Responsa Egrot Moshe, Rav Moshe Feinstein, Yore Deah volume 2, siman 7

אכל בשמירת שבת וי"ט והנחת תפילין וציצית וסוכה ולולב ושופר ואכילת כשרות
וזהירה משעטנז וכדומה אין להם שום שם ע"ז דאין שייכין כלל למצות אלו כיון
דליתנהו בקבלת התורה ואינם מצות לדידהו כלל כדכתבתי שם. ואף דהדבר הזה
מוכרח בסברא נראה מוכרח כן מרמב"ם...

But regarding Sabbath and Yom Tov observance, and laying *tefillin*, and wearing *tzitzit*, and *sukkah*, and *lulav*, and *shofar*, and eating kosher food, and not wearing *shatnez*, and all similar matters, a non-Jew would receive no reward for such observance, because non-Jews are totally excluded from these mitzvot, since they did not receive the Torah, and these are not in any means considered mitzvot for them, as I wrote earlier. And even though this point is self-evidently true, it can also be demonstrated from Rambam's writings. . . . (*Igrot Moshe, Yoreh Deah, 2:7*)